

Τὸ ἐπικρατέστερον ζήτημα τῆς δημοσιογραφίας κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας εἶναι αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τῶν διδασκόντων παρὰ τοῦ δεῖνα ἢ δεῖνα σινασμίον καὶ ἐμβριθοὺς καὶ σοφοῦ διδασκάλου. Ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἀνησυχοῦν καὶ αἱ διδασκάλισσαι πότε θὰ ἔλθῃ ἡ σειρά των νὰ δοξασθῶσι διὰ τοῦ τύπου.

Ἀνδρῆκος Ῥαγκόπουλος ὀνομάζεται ὁ ἐν τῷ ἐν Ἰδρα παντοπωλείῳ του διορισθεὶς ὑπολογιστής. Δὲν γνωρίζομεν ἂν ἡ πρωτοφανὴς αὕτη θέσις ἐσημειώθῃ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ κ. Ἀνδρῆκος ἐργάζεται ἐν τῷ παντοπωλείῳ του καὶ ἂν ἐξακολουθήσῃ νὰ ἐργάζεται μετὰ τὴν αὐτὴν δραστηριότητα θὰ λάβῃ καὶ βαθμὸν, θὰ γείνῃ λογιστὴς τοῦ παντοπωλείου του. Καὶ τότε θὰ βλέπετε πόσον καλὰ θὰ τεριάζουσιν ἡ *σαρδέλλαις* τοῦ βαθμοῦ του μετὰ τῆς *σαρδέλλαις* τοῦ βαρελιοῦ του.

Ἀνεχώρησεν εἰς Λεωνίδιον, ὁ ἀεικίνητος καὶ ἐνεργητικὸς νέος Μιχ. Χατζηπαναγιώτου, ἀδελφὸς τοῦ βουλευτοῦ Χατζηπαναγιώτου. Ἐκεῖ πλέον θὰ ἡσυχάσῃ ὀλίγον, ἐκεῖ θὰ ἐπαναπαυθῶν τὰ κατακεκμηκότα μέλη του καὶ θὰ ἀντλήσουσιν νέας δυνάμεις, ἀλλὰ θὰ ἡσυχάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ αὐτόν. Φοβερός ἄνθρωπος· 158 χιλ. φορὰς διήρχετο καθ' ἐκάστην τῆς ὁδοῦ Σταδίου, 75 χιλ. φορὰς ἀνήρχετο τὴν κλίμακκα τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν Ἑσωτερικῶν, τοῦ Φρουραρχείου κλ. Ἀμ. τῆς Βουλῆς; Ἀ! ἐκεῖ οὐκ ἔστιν ἀριθμός. Τὸν Α ἐχαιρέτα καὶ πρὸς τὸν Β ὠμίλει, ἐν ᾧ πρὸς τὸν Γ ἔκλειε τὸν ὀφθαλμὸν, ὅπερ ἐσήμαινεν «ἐννοία σου, ἡ δουλειά σου πάει καλὰ.» Εἰς ποῖον πολιτικὸν σαλόνιον τὸν ἤθελες καὶ δὲν τὸν εὑρίσκες; εἰς τοῦ κ. Τρικούπη, εἰς τοῦ κ. Λομβάρδου, εἰς τοῦ κ. Πετμεζᾶ; Πανταχοῦ παρὼν ὁ δαιμόνιος.

Εἰς τὸν φίλον μας εὐχόμεθα ταχεῖαν καὶ αἰσίαν ἐπάνοδον, καὶ τὸν προτρέπομεν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον του μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου, καὶ νὰ μὴ διδῇ καμμίαν σημασίαν εἰς ψυθιρίσματα, μερικῶν κνωδάλων Ραυπαγαδίσκων, ἰδανικῶν ποτὲ κλητῆρων καὶ ἄλλων, οἵτινες διὰ τὰ μικρὰ καὶ εὐτελῆ φύσει γεννηθέντες, ἐντὸς αὐτῶν ποταπῶς κυλίσονται, καὶ, μὴ δυνάμενοι νὰ ὑψώσουν ἄνωτέρω τὴν διάνοιάν των εἰρωνεύονται βλακωδῶς ἐκ συστήματος, πᾶν ὅ,τι δὲν δύνανται νὰ ἐννοήσουν. Τὸν θέλομεν ἀξιοπρεπῆ, καὶ ἀπαιτοῦμεν παρ' αὐτοῦ τοῦτο, διότι θέλομεν συμπράξῃ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ κοινοῦ θέλομεν πολεμήσῃ τὴν διαφθορὰν καὶ τὴν φαυλοκρατίαν, ἥτις καὶ ἐκεῖ δυστυχῶς ὥς μὴ ὤφελε εἰσέδυσεν, καὶ ἥτις ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἤρξατο καταρρέουσα.

Οἱ ἰδόντες τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν τοῦ θεάτρου τῶν Ὀλυμπίων θὰ συμφωνήσωσι μεθ' ἡμῶν ὑπὸ τὴν ἐποψίν τοῦ χρώματος πόσον εἶναι γαλανή. Ἀλλ' οἱ ἰδόντες πῶς ἐπνίγοντο οἱ Αἰγύπτιοι θὰ ἠπόρησαν διὰ τὸ ἐννατον τοῦτο θαῦμα τοῦ κόσμου.

## ΘΑ ΕΛΘΗ Η ΘΑ ΜΕΙΝΗ.

Θε νὰ ξαναλθουν πίσω τὰ δύο μας βαπόρια, ἢ μὲς 'στῆς Ἀλεξάνδρας θὰ μένουν τὸ λιμάνι; γὰρ τοῦτο ἔχουν ὅλοι μεγάλη στενοχώρια, καὶ κάθε πατριώτης τὰ σχόλιά του κάνει. Γιατὶ ὁ σὶρ Τρικούπης δὲν ἀπαντᾷ ἀκόμη, νὰ φωτισθῇ ὀλίγο καὶ ἡ κοινὴ ἡ γνώμη;

Ἀφοῦ 'στὴν Ἀλεξάνδρα ἐμπῆκαν οἱ Ἑγγλέζοι, καὶ τ' Ἀραβῆ οἱ μαῦροι ἐχάθηκαν στρατοί, γιὰτὶ ὁ σὶρ Τρικούπης ζητεῖ νὰ μᾶς ἐμπαίξῃ, καὶ μὲς 'στὴν Ἀλεξάνδρα τὰ πλοῖα μας κρατεῖ; Τί θὰ 'μπορέσῃ τάχα ὁ στόλος μας νὰ κάνῃ; ἢ τόσῃ του φιοῦρα νομίζω πῶς τοῦ φθάνει.

Ἄν ἦτανε κι' ἐκεῖνος νὰ βομβαρδοβολήσῃ, ἂν ἦταν ἰδική μας ἡ Αἴγυπτος νὰ γένῃ, δὲν θ' ἔλεγε κανένας ὀπίσω νὰ γυρίσῃ, θὰ ἤθελε 'στὸ Νεῖλο παντοτεινὰ νὰ μένῃ. Μὰ τώρα ποῦ δὲν εἶναι νὰ κάμῃ οὔτε βῆμα, τί κάθεται 'στοῦ Νεῖλου τὸ ἀφρισμένο κύμα;

Τὸν δείξαμε καὶ πάλι τὸν ζηλευτὸ μας στόλο, τὸν ἴδανε νὰ στέκῃ 'στῶν ἄλλων τῇ σειρά, καὶ ἔπαιξε κι' ἐκεῖνος 'στὴν Ἀλεξάνδρα ρόλο, κι' ἐφώνηξε πῶς ζοῦμε καὶ τοῦτῃ τῇ φορᾷ. Ἔως ἐδῶ τοῦ φθάνει, κι' εἶναι καιρὸς πλὴν τώρα πρὸς τὰ ἐδῶ νὰ στρέψῃ τοῦ στόλου μας ἡ πρῶρα.

Ἐπρεπε, πρὶν μὰ μπάλα ὁ Σέιμυρ νὰ ῥίξῃ, ὁ ἰδικὸς μας στόλος νὰ βομβαρδίσῃ πρῶτα· ἀλλῶς τί ἐπῆγε 'στὴν Αἴγυπτο νὰ δείξῃ; Ἀχ! ποῦναι τοῦ Κανάρη ἐκεῖνα τὰ μπουρλότα; Ἀφοῦ σκοπὸ δὲν εἶχε κι' αὐτὸς νὰ ἐνεργήσῃ, γιὰτὶ τοὺς Ἀραπάδες λοιπὸν νὰ ἐρεθίσῃ;

Ἄν ἀναψῇ ἡ μούρη τοῦ Ἀραμπῆ τοῦ Μπέη, ἂν ἔπεσαν 'στοὺς ξένους οἱ μαῦροι μετὰ ὀρμῇ, ἂν ὡς αὕτῃ τὴν ὥρα ἡ Ἀλεξάνδρα καίῃ, ὁ στόλος μας ἐσταθῇ ἡ μόνη ἀφορμή. Αὐτὸς τοὺς Ἀραπάδες ἐθύμωσε καὶ μόνο, καὶ ἔφερε ἀντάρα, καταστροφή καὶ φόνον.

Ἐμεῖς μονάχα φταῖμε, ἐμεῖς καὶ ὄχι ἄλλοι... γιὰτὶ ὁ σὶρ Τρικούπης τὸν στόλο μας νὰ στείλῃ; Τί συμφορὰ 'στὸ ἔθνος ἐγέννησε καὶ πάλι, κι' ἀγρίεψε μαζί μας καὶ ἡ ψὴλὴ ἡ Πύλη. Κι' ἀκόμη παρ' ὀλίγο νὰ ἔχουμε πολέμους, ἐπιστρατείας νέας, τυφῶνας καὶ ἀνέμους.

Καὶ τώρα μετὰ τὸ στόλο τί διάβολο θὰ γίνῃ; πρέπει εὐθὺς νὰ μάθῃ ἡ γνώμη τοῦ κοινοῦ· θὰ ἔλθῃ ἢ ἀκόμη 'στὴν Αἴγυπτο θὰ μείνῃ; αὐτὸ ἀναστατώνει τὸν πετακτὸ μας νοῦ. Τί γίνεται ὁ στόλος θέλει καθεὶς νὰ ξέρῃ, πλὴν φεῦ! συλλογισθῆτε πῶς εἶναι καλοκαίρι.

Souris.